

GUALTIERO MOCENNI

**GALERIJA
FORUM**

**CENTAR ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREB
TESLINA 16, Tel. 421-144**

27. 9 – 20. 10. 1984.

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16 tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
v. d. direktora:
SUNČANA KUNEJ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
VLADIMIR MALEKOVIĆ

Grafički urednik
Graphical supervisor
IVICA STANČIN

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOCI

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Prijevod na engleski
Translation into english
VJERA BALEN HEIDL

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
500 komada

U svojim slikama (koje smo vidjeli u Jugoslaviji na njegovim samostalnim izložbama poslije 1978. godine), a isto tako i na grafičkim listovima, Gualtiero Mocenni bio je usredotočen na analizu sustava pejzaža s neprikrivenim nastojanjima da od elemenata izlučenih iz opažaja (iz zbilje oka, dakle) uspostavi u svom djelu novi poredak stvari. U dvodimenzionalnoj projekciji slike umjetnik je to i postizavao discipliniranim raspoređivanjem istorodnih elemenata težeći maksimalnoj ritmizaciji površine. Sređenost tih kompozicija navodi na pomisao da je razum povezao Mocennijev krajolik u cjelinu koja vizualno savršeno funkcionira. Razvijanje ritmičkih skladova po dijagonalama posvjedočuje međutim „emotivnost“ u Mocennijevom doživljaju pejzaža, ali i potpunu svrsishodnost upotrebljenih znakova, odnosno naglašena funkcionalnost umjetnikova likovnog jezika ukazuje na konceptualni pretekst njegove poetike!

Ovo saznanje može biti od važnosti za razumijevanje Mocennijeve skulpture koja je središnji sadržaj umjetnikove treće samostalne izložbe u Galeriji „Forum“ u Zagrebu.

Već u slikarstvu Gualtiero Mocenni je pokazao izuzetnu osjetljivost za efekte materije razrađujući pikturnu masu do reljefa na kojemu se maksimalno oslobodila igra svjetlosti. Temeljne principe takve (slikarske) oblikotvornosti Gualtiero Mocenni primijenio je i u svojoj skulpturi. Pretežito geometrijske korpuse umjetnik rastvara paralelnim prorezima ili rovaši njihove površine gustim znakovima. Zadržavanje plastike u sumarnim geometrijskim obrisima podsjeća na Mocennijevu prethodnu produkciju, na njegovo kiparstvo s kraja sedamdesetih i početka osamdesetih godina u kojemu se iskazao smislom za arhitekturu dinamizirane geometrijske forme približavajući se sustavima minimal-arta.

Napominjući susljednost u Mocennijevu razvoju plastičnog idioma ne kanim događanje u njegovu djelu označiti kao mirne; zbio se upravo u ovoj plastici koja je pred nama uzbudljivi preokret! Ako je Gualtiero Mocenni godinama nastojao pejzaž prestrukturirati u arhitekturu, sada arhitekturu (stup, kubus, stelu) hoće smekšati organskim oblikom koji asocira na prirodu.

I zaista: fragmenti koji crvotoče monolitnost plastičnih sustava najnovije Mocennijeve skulpture prizivaju pejzaž. Možemo to shvatiti kao lirsko nastrojenje umjetnika, ili kao romantizam njegove recentne umjetnosti. Međutim, Gualtiero Mocenni i dalje ostaje u skulpturi bitno određen arhitekturnom intencijom; njegovi „konstruktivni mehanizmi“ (R. Sanešić) djeluju i dalje prevladavajuće u prostornoj ekspanziji njegove plastike; svaki detalj krajnje je reduciran da bi se mogao podvrgnuti procesu ritmizacije.

Novo rješenje koje je ponudio Mocenni u najnovijoj skulpturi ne odnosi se toliko na temu koliko na procedu. Opažaj zbilje bio je uvijek prikriven u nekom sloju njegove konceptualizacije djela, pa se prije može govoriti o novom tretmanu stvari. Radeći godinama u metalu (podsjećam na njegovu monumentalnu „urbanu plastiku“ realiziranu 1976/1979. za Pulu) umjetnik je pokazao posebnu osjetljivost („rafiniranu pozornost“) za obradu materijala od kojeg oblikuje: poliranjem, hrapavljenjem, brušenjem ili zarezivanjem Gualtiero Mocenni je dinamizirao svoje objekte do uznemirujuće vizualne sugestivnosti.

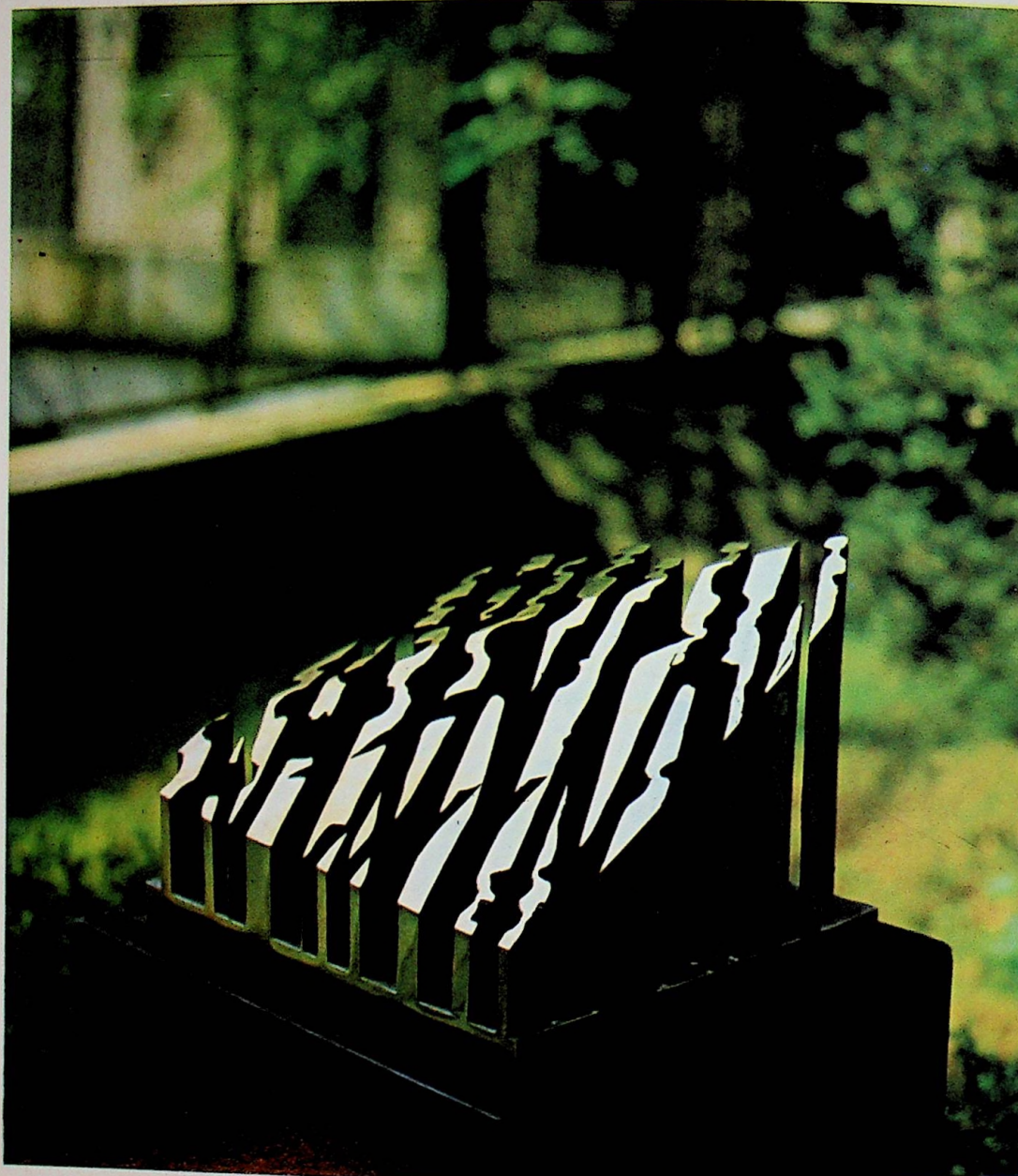
Zagrebačka izložba glavninom eksponata upućuje na spoznaju o proširenju Mocennijevog interesa za „meke“ materijale kao što je „siporeks“. Kao tvar spomenuti materijal nema potencijalne mogućnosti metala ili kamena, pa se umjetnik unaprijed morao odreći nekih tradicionalnih aspekata skulpture. Pa ipak, i ta „mek“ skulptura ostaje nerazlučena od temeljnih vrijednosti Mocennijeve plastike, kao što su projektivna artikulacija objekta, stvaranje dinamičkih (ritmiziranih) sustava ili aluzivnost znaka koji nikada ne probija estetičnost cjeline.

Novi materijal naputio je Gualtiera Mocenija da proširi svoj jezik kako bi održao, i opet, komunikaciju izvan grupe (na čemu je ova u odnosu na „trendove“ neopredijeljena umjetnost izgradila svoju zasebnost). A sintaksa tog (proširenog i produbljenog) jezika efektivno artikulira bitne umjetnikove teze o uzbudljivoj dijelektici diskursa organskog i anorganskog svijeta.

Zagreb, 1984

Vladimir MALEKOVIĆ

MOCENNI

Both in his paintings, exhibited several times in Yugoslavia at his one-man shows organized since 1978, and his prints, Gualtiero Mocenni has focused on the analysis of a system of landscapes, apparently attempting to re-create a new order of things out of elements extracted from visual perception. The artist has indeed managed to do this in his two-dimensional projections of an image — by strictly controlling the lay-out of its homogeneous elements, and also by striving to give its surface a maximal rhythmic quality. The sobriety of these compositions prompts the viewer to detect reason as the force that integrates Mocenni's landscapes into a visually perfectly functional whole. On the other hand, the rhythmic harmonies developing along the diagonals betray an emotional quality in Mocenni's feel of landscape. At the same time, they are proof of the artist's appropriate use of signs; in other words, the pronounced functionality of his pictorial language reveals the conceptual pretext of his poetics.

Bearing this in mind, it is easier to understand Mocenni's sculpture, which is the central exhibit at his third show at the Forum Gallery in Zagreb.

As a painter, Mocenni has already shown an outstanding sensitivity for the effects that can be achieved by his material and has consequently elaborated his pictorial mass toward a relief-like appearance with an extremely bold play of light. The artist also applies the basic principles of such pictorial moulding in his sculpture. His predominantly geometric forms are cut open by parallel slits or by their surfaces densely tallied with signs. Having been preserved in their rough geometric outlines, Mocenni's latest sculptures remind us of his earlier work dating from the late seventies and the early eighties that demonstrated his fine sense for the architecture of dynamized geometric forms, coming close to the systems of minimal art.

By mentioning this consistency in the development of Mocenni's sculptural idiom, I am not implying that the progress of his oeuvre ran smooth; the very sculptures on display here show evidence of a dramatic turning-point! As much as Gualtiero Mocenni has struggled over the years to re-construe landscape into architecture, now he wishes, by the same token, to give softer outlines to architecture (whether it be

pillar, cube, or stele) through organic form associated with nature.

To be sure, the fragments that gnaw at the monolithic quality of the plastic systems of Mocenni's latest sculptures are reminiscent of landscapes. This can be interpreted as the artist's lyrical mood, or else as a touch of romanticism in his recent work. However, Gualtiero Mocenni remains essentially defined in plastic art by his leading towards architecture; his „constructive mechanisms“ (R. Sanesi) continue to prevail in the spatial expansion of his sculpture; every detail is utterly reduced in order to undergo the process of rhythmization.

The latest solution offered by Mocenni in his sculpture is more procedural than thematic. As perception of reality has always been lurking in some layer of his conceptualization of a work of art, one had better talk about a new treatment of texture. Having worked in metal for years (let me mention here his monumental „urban plastic“ construed for Pula in 1976/1979), the artist has shown a distinct sensitivity (a „refined attentiveness“) for dressing the material he is moulding: by polishing off, rough-hewing, grinding and incising his objects, he has given them a dynamic quality that renders them visually disturbing.

Most of the exhibits on display in Zagreb show the artist's augmented interest in „soft“ materials, such as „syporex“. Its texture does not have the potential qualities of metal and stone; thus the artist was obliged beforehand to give up some traditional aspect of sculpture. Nevertheless, even this „soft“ sculpture adheres to the basic qualities of Mocenni's plastic art, such as projective articulation of objects, creating dynamic systems and allusiveness of sign that never mars the aesthetic quality of the whole.

Owing to this new material, Gualtiero Mocenni has widened the range of his expression in order to sustain communication outside any particular group. It is precisely this lack of commitment to current trends that gives his art its peculiarity. And the syntax of this expanded and intensified language has impressively articulated the artist's thesis about an exciting dialectics of discourse between the organic and unorganic worlds.

Prijevod: Vjera Balen-Heidl

BIOGRAFIJA

GUALTIERO MOCENNI rođen je 1935. godine u Puli gdje se školuje i živi do 1956. godine. Nakon toga najprije boravi u Firenzi a potom se nastanjuje u Milanu gdje i danas živi i radi. Bavi se slikarstvom, crtežom, grafikom i skulpturom.

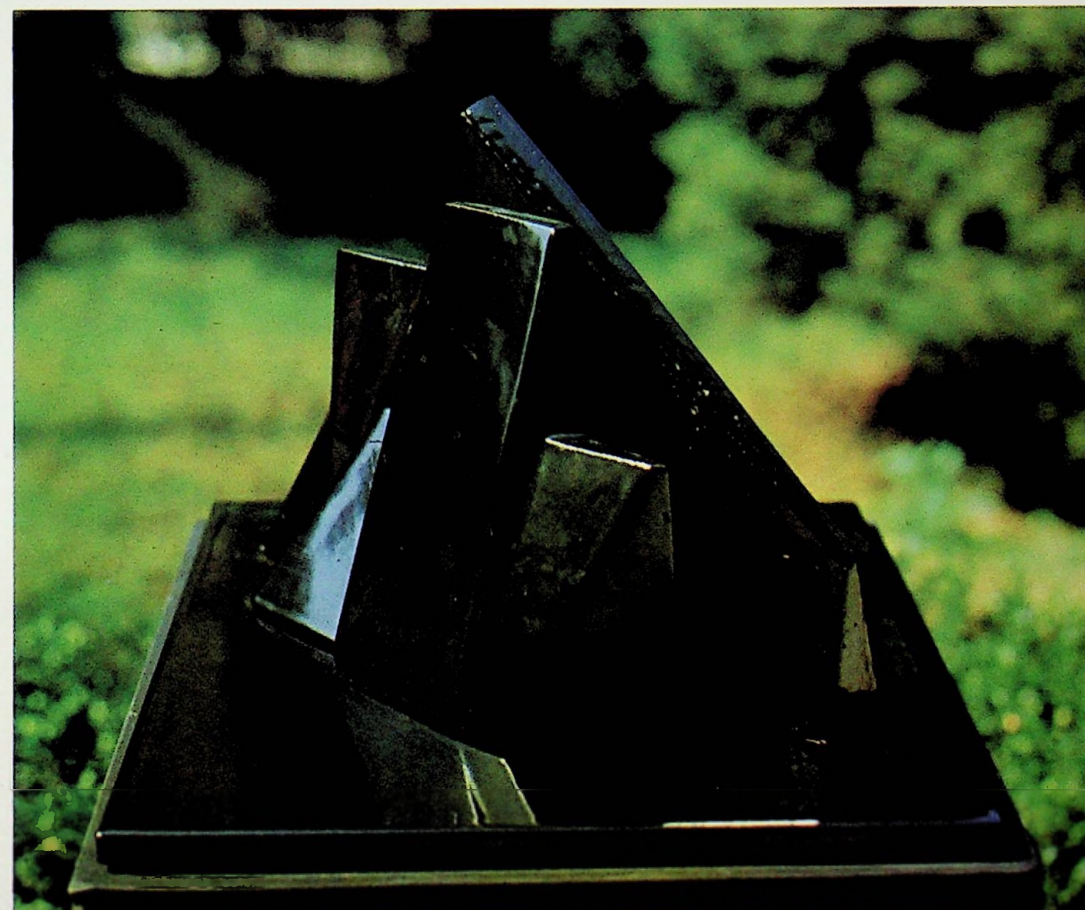
Adresa:

GUALTIERO MOCENNI
Via Giambellino 57
MILANO (Italia)
Tel. 47 22 46

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1970. Milano, Galleria Ciovasso
- 1971. Albisola mare, Galleria Circolo Artisti
Milano Minigallery Derby
- 1972. Milano, Galleria Cernaia
Nuoro Galleria Chironi 88
Milano, Galleria Agrifoglio
- 1973. Genova, Galleria Arte Verso
Milano, Galleria Struttura
Venezia, Galleria Segno Grafico
Milano Galleria Cerva
Brescia, Galleria San Benedetto
Sesto Calende, Galleria La Meja
- 1974. Bergamo Galleria Fumagalli
Verona, Galleria la Meridiana
Zagreb, Galerija Forum
Treviso, Galleria del Libraio
Hamburg, Staats und Universitätsbibliothek
Rovinj, Zavičajni muzej
Sesto Calende, Galleria Cesare da Sesto
Pula Izložbeni salon
Trieste Galleria Cartesius
Labin, Narodni muzej
Serravalle Sesia, Gradska galerija
- 1975. Como, Galleria Pianella (Cantu)
Thiene, Gradska galerija suvremene umjetnosti
- 1976. Milano, Galleria Nuovo Sagittario
Milano Grafički centar Alzaia Naviglio Grande
Bolzano, Galleria Antares Selva-gardena
- 1977. Padova, Galleria Gottardo
Brescia, Galleria La Leonessa
Rovinj, Zavičajni muzej
- 1978. Firenze Studio Inquadrature 33
Zagreb, Galerija Forum
Karlovac, Zorin dom
Pula, Izložbeni salon
Banja Luka, Dom kulture
- 1979. Pula, Salon Urbis 72
Milano, Galleria Zarathustra
- 1980. Milano, Galleria Ada Zuino
- 1981. Paris, Galerie d'Art International
- 1984. Zagreb, Galerija Forum

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

1971. Collettiva nazionale di grafica, Arengario Milano
Collettiva nazionale di grafica. Civico Museo Monza
Premio naz. "Bice Bugatti", Nova Milanese (premio acquisto)
Premio naz. Beverino, La Spezia (secondo premio) Biennale internazionale "Europa Unita", Bergamo (terzo premio)
1972. LXII Mostra regionale Lombarda (palazzo Permanente)
Pittura italiana Contemporanea, Campione d'Italia
Quattro artisti (mostra inaugurale galleria Struktura), Milano Premio naz. Grottamare (primo premio)
XXII Rassenga "G.B. Salvi", Sassoferrato (invitato fuori concorso)
I Premio naz. "Pernod" per la grafica, Varese (segnalato)
1973. Premio naz. di grafica "Italia bianco nero", Arezzo
Biennale città di Thiene, Vicenza
Premio internazionale di disegno "Joan Miro", Barcellona
1974. Le connessioni simultanee, Namur (Belgio)
Le connessioni simultanee, Musee Maire de Allost (Aalst - Belgio)
Un quadro per un film; Galleria Schubert Milano
Pet godina galerije "Forum" Zagreb (Jugoslavia)
XIII Premio internazionale "Joan Miro", Barcellona

1975. Galleria Zarathustra (con Cavalieri, Magrini e Tarticchio) Milano
XI Mostra internazionale scultura all'aperto, Museo Pagani (Castellanza)
1976. Cisarano realta artistiche d'oggi II
Ars Histriae V (Musei: Labin, Pula, Rovinj i Dubrovnik) (Jugoslavia)
1977. Biennale città di Thiene (Premio Ministero beni culturali) (Vicenza)
XII Mostra internazionale scultura all'aperto (Museo Pagani)
1979. Galleria Zarathustra (grafica internazionale) Milano
Galleria Ada Zunino "Collana d'autore" Milano
Salon Moderne galerije Pula
1980. Simposium int. scultura Skironio Museum (Grecia)
1981. II Internacionalni simpozij keramike - Arandelovac
1982. International exhibition of sculpture 1982 Pireo (Grecia)
Internationale moderne kunst in Hohenkammer (Ger. Occ.)
Internacionalni simpozij skulpture - Arandelovac (Jugoslavia)
Fiac Parigi - Grand Palais
1983. Arte Expo Bari
Arte Fiera Bologna
Arte Expo New York
Homage a Joan Miro Ginevra
Omaggio a Marinetti Zarathustra (Mi)

GALERIJA
FORUM

ČLANOVI GALERIJE
FORUM
MEMBERS OF THE
FORUM GALLERY

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM
GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
JOVAN SOLDATOVIĆ

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919-1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ

ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900-1978)
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDGRAD NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICCHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO

GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ
DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI

